

[Indenrigsministeren.]

Jeg skal endvidere fremhæve, at man har foreslaaet § 4 ændret saaledes, at Udlæg først skal udslettes af Tingbogen, hvis Tvangsauktion ikke er iværksat inden 9 Maaneder efter Udlæggets Foretagelse; hidtil har Fristen været 6 Maaneder. Det er fra Sagførerside anført, at denne Frist er for kort, idet der ikke gives Skyldnerne tilstrækkelig Tid til at søge deres Gæld afviklet uden Auktion.

Der er for mig ingen Tvivl om, at det har været i Landbrugets og hele Samfundets Interesse, at vi gennem denne Lovgivning har været i Stand til at hindre den Overprioritering af Landbrugsejendomme, som under sidste Krig voldte saa stor Skade og voldte Ulykker, da Prisfaldet kom. Der kan mod Gældsbe-grænsning anføres, at den udelukker Mennesker med en lille Kapital fra at erhverve Landbrugsejendomme i disse Aar. Det er der noget om. Til Gengæld maa det fremhæves, at Begrænsningen af Prioriteringen har bidraget til at holde igen paa Prisstigningen. Dette, at man har holdt igen paa Prisstigningen, er sikkert af langt større Betydning for dem, der skal købe Ejendomme i Erhvervsøjemed, end at der er Mulighed for større Laan. En Dag skal disse Laan betales tilbage, og ingen ved noget som helst om, hvilke Forrentningsmuligheder Landbruget har til den Tid. Jeg mener derfor, at det er saa absolut i Landboungdommens Interesse, at Gældsbe-grænsningen stadig opretholdes, men jeg mener tillige, at dette ikke er tilstrækkeligt til at sikre forsvarlige økonomiske Forhold for Landboungdommen, der i disse Aar skal i Gang med selvstændige Landbrug, og jeg haaber derfor ogsaa, at det skal lykkes gennem Lovgivningen vedrørende Erhvervelse af fast Ejendom at træffe yderligere Foranstaltninger til Hindring af unormal Prisstigning paa Ejendomme; den bedste Støtte, der i Dag kan ydes Landboungdommen paa disse Omraader, er at holde Spekulationen borte fra Landbohjemmene.

Jeg skal i øvrigt henvise til Lovforslagets Bemærkninger og anbefale det til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Jeg skal dernæst tillade mig for det høje Folketing at fremsætte *Forslag til Lov om midlertidig Ændring af Lov om Valg til Rigsdagen.*

Da de besværlige Rejseforhold, der medfører væsentlig længere Rejsetid end normalt, havde bevirket en meget betydelig

Udvidelse af Udgifterne ved Bestridelsen af Rigsdagshvervet for de Medlemmer af Rigsdagen, der har Hjemsted Vest for Store Bælt, blev der i Henhold til Lov af 1. Juli 1942 ydet disse Medlemmer et fast maanedligt Tillæg paa 100 Kr. fra 1. Oktober 1941 at regne. Den nævnte Lov ophører imidlertid at have Gyldighed den 30. Juni 1943. Da de Forhold, der laa til Grund for Loven, fremdeles er til Stede, maa det anses for rimeligt, at Ordningen forlænges. Efter Lovforslaget kan Loven til enhver Tid ophæves ved kgl. Anordning med Tilslutning fra begge Rigsdagens Finansudvalg.

Jeg skal tillade mig at anbefale ogsaa dette Lovforslag til det høje Tings velvillige Behandling.

Formanden: Eksemplarer af de nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Oprettelse af et teknisk-videnskabeligt Forskningsraad.

Valgt blev: *Ludvig Christensen, V. Buhl, Fr. Dalgaard, Holger Eriksen, Hartwig Frisch, H. C. Hansen, Strøm, Rager, Peder Clausager, Hvidberg, Boeck Hansen, Karl Olsen, Jensen-Brobj, Erik Appel og Hammelstrup.*

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 173 af 16. Maj 1933 om midlertidig Afgift af Arv.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1811).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget samt dets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.